

D07 Nepřipodobňujte se (kázání)

Vstupní slovo: **Tt.2.14:** *Ježíš Kristus se za nás obětoval, aby nás vykoupil ze všeho hříchu a posvětil za svůj vlastní lid, horlivý v dobrých skutcích.*

Čtení po modlitbě: **Dt.26.16-19:** *Dnešního dne ti Hospodin, tvůj Bůh, přikazuje, abys dodržoval tato nařízení a právní ustanovení. Budeš je bedlivě dodržovat celým svým srdcem a celou svou duší. Prohlásil jsi při Hospodinu, že ti bude Bohem a ty že budeš chodit po jeho cestách a dbát na jeho nařízení, přikázání a právní ustanovení a že ho budeš poslouchat. A Hospodin prohlásil dnes tobě, že budeš jeho lidem, zvláštním vlastnictvím, jak k tobě mluvil. Budeš dbát na všechna jeho přikázání a On tě vyvýší nade všechny pronárody, které učinil. Budeš mu chválou, věhlasem a okrasou, budeš svatým lidem Hospodina, svého Boha, jak mluvil.*

J.17.15-23 (Z *Ježíšovy velekněžské modlitby*): *Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od zlého. Nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. Posvěť je pravdou; tvoje slovo je pravda. Jako ty jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa. Sám sebe za ně posvěcuji, aby i oni byli v pravdě posvěceni. Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří; aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že jsi mě poslal. Slávu, kterou jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno - já v nich a ty ve mně; aby byli uvedeni v dokonalost jednoty a svět aby poznal, že ty jsi mě poslal a zamiloval sis je tak jako mne.*

Čtení před kázáním: **Ř.12.1,2:**

Kral.: Protož prosím vás, bratří, skrze milosrdenství Boží, abyste vydávali těla svá v obět živou, svatou, Bohu libou, rozumnou službu vaši. A nepřipodobňujte se světu tomuto, ale proměňte se obnovením mysli vaší, tak abyste zkusili, jaká by byla vůle Boží dobrá, libá a dokonalá.

ČEP: Vybízím vás, bratří, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou obět; to ať je vaše pravá bohoslužba. A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé.

Poslání: **J. 15.12-17:** *To je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás. Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele. Vy jste moji přátelé, činíte-li, co vám přikazuji. Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co činí jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, neboť jsem vám dal poznat všechno, co jsem slyšel od svého Otce. Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a ustanovil jsem vás, abyste šli a nesli ovoce a vaše ovoce aby zůstalo; a Otec vám dá, oč byste ho prosili v mém jménu. To vám přikazuji, abyste jeden druhého milovali.*

Aronské pozhnání: **Nu.6.24-26** (Dios habla hoy) : *Kež vám Hospodin žehná a chrání vás; ať se na vás Hospodin dívá s radostí a ukazuje vám Svou laskavost; ať se na vás Hospodin dívá s láskou a provází vás pokojem.*

Písně:

199 Slož, co srdce těsní

504 Tak, jaký jsem, ač nemám nic

694 V království Božím místa dost

258 Můj Ježíš mé jest žití

559 Ó ujmi ruku moji

Děkujeme Ti, Otče náš, že můžeme prostřednictvím Písma poznávat Tvou vůli, že poznáváme krásy Tvého stvořitelského díla a můžeme zčásti pronikat do jeho tajů. Děkujeme Ti za víru, za evangelium, za poselství o Tvém zájmu o člověka. Děkujeme Ti, že Tvá láska směřuje k celému světu. Prosíme Tě za ty naše bližní, které dosud evangelium neoslovilo, kdo dosud nepřijali poselství o Ježíši Kristu jako Spasiteli, kdo Ho nevidí jako jedinou smysluplnou Cestu, hlubokou Pravdu a skutečný Život. Děkujeme Ti, že víme, že jsme v Tvých rukou. Očekáváme, Otče, na Tebe.

Amen.

Apoštol Pavel píše římským křesťanům: Nepřipodobňujte se světu tomuto. Před zhruba 60 lety tato Pavlova výzva měla významnou roli při formování mých postojů a názorů. A snažil jsem se ji brát hodně vážně. Nechodil jsem do kina ani do divadla, samozřejmě jsem se totálně vyhýbal tanci a podobným činnostem. Jako učeň jsem jednou striktní nechození do kin musel přerušit a povinně se s celým internátem zúčastnit promítání filmu *Komunista*. Místo abych byl oslněn kladným příkladem hlavního hrdiny - mladého sovětského komunisty, zapůsobila na mne prázdnota komunistova života zakotveného jen v pozemských hodnotách, života bez Boha, bez Krista. Rozhodně jsem nelitoval, že jsem film viděl, ale po jeho zhlédnutí jsem se ve své interpretaci Pavlových slov ještě utvrdil. Když jsem měl před maturitou na Střední škole pro pracující, říkalo se, že možným tématem maturitní písemné práce z češtiny může být úvaha nad nějakým filmem či jeho rozbor. A tak jsem své striktně negativní postoje vůči chození do kina překonal a asi na tři filmy se vydal. Myslím, že byly opravdu dobré; tehdy mi dokonce došlo, že i film může přispět ke křesťanskému myšlení a vnímání světa a případně i posloužit pro určitou misijní či evangelizační činnost. Zvláště mě zaujal americký film *Kdo seje vítr*, který se věnuje sporu kreacionistů a evolucionistů při výuce v tamních školách v padesátých letech minulého století. Velice silně na mne zapůsobila závěrečná scéna, kdy hlavní protagonista odchází maje v rukou jak Bibli, tak Darwinovy spisy. Vyjadřovala mezi většinou evropských křesťanů běžně rozšířený pohled na vědecké poznávání skutečnosti a vnímal jsem ji jako určité vyjádření biblického poselství o Kristu jako Smírci.

Možná, že mnozí se teď spolu se mnou usmíváte nad mou tehdejší interpretací Pavlových slov adresovaných do Říma. Přestože v podobném duchu se uvažovalo ve staré Jednotě bratrské, již si nesmírně vážím, věřím, že Pavlovi šlo skutečně o něco jiného, nicméně trochu se zahanbením si uvědomuji, jak v dobách směřování k plnoletosti jsem bral slova Písma vážně a chtěl jsem se jimi řídit a podle nich žít.

Ze vstupního slova i ze čtení z Deuteronomia k nám zaznělo, že Boží lid - tedy dnes církve - má být lidem zvláštním, má žít či smýšlet jinak, než jak je běžné. Jeho zvláštnost se má projevit v horlivosti konat dobré skutky. Kraličtí

slova dnešního vstupního textu překládají: *Ježíš Kristus dal sebe samého za nás, aby nás vykoupil od všeliké nepravosti, a očistil sobě samému lid zvláštní, horlivě následovný dobrých skutků.*

Boží lid má jiné cíle, a tedy i jiná rozhodovací kritéria, než jak je mezi lidmi běžné. Pán Ježíš Kristus ve svém učení předkládá systém hodnot, který se hodně liší od toho, který je běžný v naší civilizaci. Poznáváme jej prostřednictvím Jeho kázání na hoře, především v blahoslavenstvích. A prostupuje celým Jeho učením; učí milovat nepřátele, neodplácet za zlé zlým, neskládat poklad na zemi, nýbrž na nebi atd. Nejvyšší hodnotou nejsou ani peníze, ani majetek, ani moc, ani úspěch, nýbrž láska. Na přijatém hodnotovém systému velice záleží. Promítá se do našeho jednání, je základním východiskem pro naše rozhodování, ať už jej při něm používáme vědomě či nevědomě. V životě se setkáváme s nejrozmanitějšími rozhodováními – od drobných každodenních až po různá nesmírně závažná. Pán Bůh nám dal svobodnou vůli a očekává od nás, že ji budeme odpovědně, s využitím dalšího daru – rozumu – využívat. Vycházíme při svých rozhodováních především z lásky – z lásky k Bohu i z lásky k bližnímu? Myslíme při nich na poklad v nebi či na zemi? Americký kongregacionalistický pastor Charles Monroe Sheldon (1857-1946) ve svém románu *V Jeho šlépějích* představuje jako pomoc pro osobní rozhodování ptát se "Co by na mém místě dělal Kristus?" Nemuselo to být jednoduché najít na ni odpověď na sklonku 19. století, kdy Sheldonova kniha poprvé vyšla, a může to být ještě komplikovanější v dnešním složitém světě. Ježíšův hodnotový systém však platí stále. Nicméně vycházejíce z něj a promítajíce jej do dnešních podmínek můžeme docházet k různým odpovědím. Často nedokážeme odhadnout důsledky svých rozhodnutí. Odpovědnost v rozhodování vyžaduje mít dobré informace, a to inspiruje jak ke studiu Písma, tak k poznávání lidí, světa a přírody. Milovat Boha není jen záležitost citu; Ježíšem zdůrazněné přikázání lásky k Bohu v sobě obsahuje i zapojení rozumu: Miluj Pána Boha z celého srdce, z celé duše, vší silou a celým rozumem a svého bližního miluj tak, jako miluješ sebe." (Lk.10.27)

Přijetí Ježíšova hodnotového systému je velice důležitou komponentou onoho nepřipodobňování se tomuto světu či věku. Své rozhodování můžeme

racionálně hodnotit a porovnávat s Ježíšovými standardy. Nicméně ona jinakost má ještě hlubší rozměr. Apoštol Petr ve svém prvním dopise (1.13-16 [překlad Slovo na cestu]) píše: ¹³*Vaše mysl ať je připravena, buďte strážliví a ostražití. Celou svou naději upřete k daru Boží milosti, který vám bude dán při návratu Ježíše Krista.* ¹⁴*Žijte před Bohem jako jeho poslušné děti. Nedopusťte, aby váš charakter byl formován myšlením vašeho dřívějšího života bez Boha.* ¹⁵*Naopak, buďte svatí – to je čistí – ve všem podobně jako ten, který vás pozval, abyste se stali Božími dětmi.* ¹⁶*Vždyť v Písmu je psáno: „Buďte svatí, neboť já jsem svatý.“* Zde Petr cituje slova z Levitiky, slova Hospodinova určená jeho lidu. V novozákonním kontextu, jak Petr připomíná, jde o život cele s Kristem. Jsme zváni žít s ním. Nepřipodobňovat se tomuto světu, patřit k zvláštnímu lidu, přivlastnit si výzvu ke svatosti – to znamená žít v jistotě, že Všemohoucímu Bohu na nás záleží, že tak miloval svět, že svého jediného Syna dal, aby, kdo v Něho věří, měl život věčný – a to není zaslíbení týkající se jen vzdáleného časového horizontu či stavu až po fyzické smrti. Díky Kristu můžeme žít už zde na Zemi plný život v dimenzích přesahujících materiální, smysly vnímatelný svět, život probíhající ve víře a naději, život naplněný láskou, tou centrální konstantou Božího díla. S láskou můžeme přijímat druhé lidi jako dar. Ježíš během svého pozemského života se stýkal s různými lidmi. Nevyhýbal se těm, kteří od elity židovského národa měli negativní předznamenání. Žít s Kristem – k tomu patří zcela nenásilně, spontánně šířit kolem sebe Jeho evangelium – slovy, postoji, názory, činy. V pokoře si uvědomujeme, že celé bohatství života je závislé na NĚm a přichází od Něho. Kristovo učení, jeho hodnoty nemusejí být jen něčím, čím se rádi a vděčně řídíme, avšak co leží mimo nás; ony se mohou stát součástí nás samých. Nemusíme se připodobňovat tomuto světu a omezovat své životy do trojdimenzionálního hmotného světa, můžeme žít s Kristem v Boží blízkosti. On, náš Spasitel a Pán, a zároveň přítel a bratr, otevřel brány hříchem ztraceného ráje. On vstupuje do lidských životů. Zve k Sobě všechny lidi. V království Božím je místa dost. Vyjádřeme radost z této úžasné skutečnosti společným zpěvem písně 694.

694 V KRÁLOVSTVÍ BOŽIM MÍSTA DOST

S. Havelka – M. Rejchrt

Ref. V království Božím místa dost, dál kdo chce vejít, vzácný host.

Místa je dost i pro hříšníky, vstupným je smysl pro radost.

Zpívejte píseň chvály, vzdejte díky, Pán zve nás dál, Pán zve nás dál.

1. Reptající zákoníci netají svou zlost Je jim k zlosti, že tu hostí divnou společnost.

Zpívejte píseň chvály, vzdejte díky, Pán zve nás dál, Pán zve nás dál.

2. Slyšte jen, jak ven se nese jásos, zpěv a smích./ Vprostřed otec raduje se z synů ztracených./

Zpívejte píseň chvály, vzdejte díky,/ Pán zve nás dál, Pán zve nás dál./ **Ref.**

3. Nalezen je, zase ožil ten, kdo zahynul./ Nachystejte roucho bílé, prostírejte stůl./

Zpívejte píseň chvály, vzdejte díky,/ Pán zve nás dál, Pán zve nás dál.

4. Na nebi i na zemi teď stejná píseň zní:/ Bude první ten, kdo přišel jako poslední./

Zpívejte píseň chvály, vzdejte díky,/ Pán zve nás dál, Pán zve nás dál./ **Ref.**

(Refrén na začátku, po 2. a 4. sloce)

Praha 24/4/2020; poslední úprava 7/11/2021